

Udeřila zima tuhá, jako u nás každý rok,
z českých slepic každá druhá s módou zdatně drží krok.
První vločka sněhu padla, co potrava pro pýchu;
do práce i do divadla svině jede v kožichu

R:

Pověsit je za nohy a stáhnout z nich kůži
pak jim snad dojde, oč tady kráčí
a nože ať svírají v rukou jejich muži:
pochopí možná, co je tu k pláči!

Zvíře už se v pasti zmítá, byl to dneska dobrý lov;
kožešinu hebkou skýtá... Rozum pro to nemá slov,
srdce buší odmítavě a svědomí naříká;
bezohledné české krávé tohle však nic neříká!